

In The **Name of God**

مجموعه کتاب های **راه مهندسی**؛ صفر تا صد رشته مهندسی مواد

Engineering Path an A to Z of Materials Engineering

B o o k S e r i e s

راهنمای

سرشناسه: ضیاء محمد ابراهیم پور، مریم، ۱۳۷۵-، گردآورنده

عنوان و نام پدیدآور: صفر تا صد رشته مهندسی مواد = Engineering path an A to Z of materials engineering / تدوین [بخش فنی] مریم ضیاء محمد ابراهیم پور، فرشته محرم زاده، فاطمه دبیران؛ تدوین بخش عمومی رعنا شکوهی ستا ... [و دیگران]؛ به اهتمام معاونت پژوهش و فناوری سازمان بسیج دانشجویی؛ ویراستار فرزانه تقی زاده، مریم تقی زاده؛ به سفارش سازمان بسیج دانشجویی.

مشخصات نشر: تهران: سازمان بسیج دانشجویی، ۱۴۰۱.

مشخصات ظاهری: ۹۸ ص.: مصور (رنگی)، عکس (رنگی)؛ ۲۲ × ۲۹ س. م.

فروست: مجموعه کتاب های راه مهندسی.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۵۳۸۱-۰۱-۸

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

یادداشت: تدوین بخش عمومی رعنا شکوهی ستا، رویا احمدیان، مریم توانگر، سارا مستغانی.

یادداشت: عنوان دیگر: مجموعه کتاب های راه مهندسی؛ صفر تا صد رشته مهندسی مواد.

عنوان دیگر: مجموعه کتاب های راه مهندسی؛ صفر تا صد رشته مهندسی مواد.

موضوع: مهندسی مواد

Materials science

شناسه افزوده: محرم زاده، فرشته، ۱۳۷۱-، گردآورنده

شناسه افزوده: دبیران، فاطمه، ۱۳۶۵-، گردآورنده

شناسه افزوده: شکوهی ستا، رعنا، ۱۳۵۶-، گردآورنده

شناسه افزوده: سازمان بسیج دانشجویی، معاونت پژوهش و فناوری

شناسه افزوده: سازمان بسیج دانشجویی

شناسه افزوده: Student Basij Organization

رده بندی کنگره: TA۴۰۳

رده بندی دیویی: ۶۲۰/۱۱

شماره کتابشناسی ملی: ۹۰۵۶۹۳۵

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

تاریخ درخواست: ۱۳/۰۹/۱۴۰۱

تاریخ پاسخگویی:

کد پیگیری: 9054615

همکاران

تدوین بخش فنی: مریم ضیاء محمد ابراهیم پور، فرشته محرم زاده،

فاطمه دبیران

تدوین بخش عمومی: رعنا شکوهی ستا، رویا احمدیان، مریم توانگر،

سارامستغانی

صفحه آرایی: سمیه اسدی، حمیده گمرک پور

طراح جلد: زهرا طالبی بهار

ویراستار: فرزانه تقی زاده، مریم تقی زاده

مدیر محتوایی: زهره آیت اللهی

ناظر پروژه: زهرا سادات فاطمی

مدیریت اجرایی: شرکت رهاورد پژوهش ارتباطات

به سفارش: سازمان بسیج دانشجویی

Engineering Path

an A to Z of Materials Engineering

Book Series

مجموعه کتاب های

راه مهندسی

صفر تا صد رشته

مهندسی مواد

مجموعه کتاب‌های راه مهندسی؛ صفر تا صد رشته مهندسی مواد

Engineering Path an A to Z of Materials Engineering

B o o k S e r i e s

فهرست

صفحه ۷۰	مهارت‌هایی برای مؤثرتر بودن	صفحه ۸	معرفی رشته مهندسی مواد
صفحه ۷۸	سهم من در آینده	صفحه ۱۶	نگاهی به گرایش‌های مهندسی مواد
صفحه ۸۲	درباره من	صفحه ۲۴	آفق علمی مهندسی و علم مواد
صفحه ۸۴	«من» کجای مسیر تخصصی قرار دارد؟	صفحه ۳۸	صنایع رشته مهندسی مواد در ایران
صفحه ۸۸	کارآفرینی و دنیای استارت‌آپ	صفحه ۵۴	مشاغل رشته مهندسی مواد
صفحه ۹۲	شبکه‌سازی و برقراری روابط کاری	صفحه ۶۴	فوت کوزه‌گری مهندس مواد
صفحه ۹۴	واژه‌نامه دانشجویی		
صفحه ۹۸	منابع		

اساتید و نخبگان همراه در این کتاب...

دکتر مجتبی موحدی

■ عضو هیئت علمی دانشگاه صنعتی شریف، گرایش جوشکاری
■ ارائه مشاوره‌های علمی به صنعت در حوزه جوشکاری و اتصال مواد، آزمون‌های غیر مخرب و عملیات غیر حرارتی

دکتر رضا باقری

■ عضو هیئت علمی دانشگاه صنعتی شریف، گرایش مواد مرکب
■ بنیان‌گذار شرکت پارسا پلیمر شریف
■ دارای جوایز و همکاری‌های بین‌المللی در زمینه آمیزه‌های پلیمری

دکتر حمیده احتسابی

■ عضو هیئت علمی دانشگاه شهید بهشتی، گرایش نانوزیست فناوری، فعال در زمینه زیست‌مواد
■ ساخت حسگر مبتنی بر ذرات نانو به منظور شناسایی آلودگی‌های کشاورزی

دکتر سید حمیدرضا مداح حسینی

■ عضو هیئت علمی دانشگاه صنعتی شریف، گرایش شناسایی و انتخاب مواد مهندسی پیشرفته و نوین
■ مؤسس شرکت دانش بنیان طب و صنعت رهیاب
■ عضو هیئت تحریریه مجله علمی و پژوهشی

مهندس ابوالقاسم تشکری

■ چند دهه فعالیت در زمینه‌های مختلف صنعتی
■ سابقه در زمینه ساخت بدنه موشک، بدنه سانتریفیوژ و ابزار کمک آموزشی

دکتر آدرینه ملک خاچاطوریان

■ عضو هیئت علمی دانشگاه صنعتی شریف، گرایش سرمایه‌یک
■ نایب رییس انجمن سرمایه‌یک ایران

Engineering Path

an A to Z of Materials Engineering

Book Series

مهندس ثقفی

- متخصص حفاظت از خوردگی
- فعال در صنعت در زمینه پاپینگ و صنعت نفت و گاز

دکتر ابودر سهرابی جهرمی

- فارغ التحصیل دکتری نانو فناوری از دانشگاه صنعتی شریف
- مدرس دانشگاه
- کارآفرین حوزه های دانش بنیان مواد پیشرفته و نانو فناوری

مهندس صنم پور

- متخصص انتخاب و شناسایی مواد
- نزدیک به سه دهه فعالیت در حوزه دفاعی، خودروسازی، نفت و گاز و پتروشیمی، صنایع عمومی، ساخت انواع قطعات و تجهیزات و به طور ویژه در حوزه ریخته گری فولاد و آلومینیوم و چدن

مهندس ابویی

- متخصص متالوژی استخراجی
- بیش از دو دهه فعالیت در صنعت مس با حضور در شرکت صنایع مس ایران و دو کارخانه پالایشگاه مس سرچشمه و پالایشگاه مس خاتون آباد

مهندس احسان ایمانی نژاد

- فارغ التحصیل کارشناسی ارشد دانشگاه صنعتی شریف، گرایش سازه های هوایی
- مدیرعامل شرکت سدید سازه پرواز شریف

دکتر محمد معینی

- استادیار گروه بیومتریال و مهندسی بافت دانشگاه صنعتی امیرکبیر
- دارای پسا دکتری از دانشگاه پلی تکنیک مونترال و انستیتو قلب مونترال

دکتر حسین نیاسری

- فارغ التحصیل دکترای دانشگاه تربیت مدرس، گرایش سازه های هوایی
- مدیرگروه سازه در شرکت سپهرپیمای سایا
- متخصص در طراحی سازه های کامپوزیتی در هوافضا

مقدمه

کشور در بسیاری از زمینه‌ها می‌شود. از مطالب بالا درمی‌یابیم که لازمه مسئله‌مند شدن دانشجویان و دغدغه‌مندی‌شان برای رفع این مسائل، ایجاد دیدی جامع برای آنان نسبت به رشته، گرایش‌های مختلف آن، رویکردهای علمی اتخاذ شده در دنیا در آن رشته و هم چنین مسائل موجود در صنعت آن رشته است.

از همین رو سازمان بسیج دانشجویی، به همت معاونت پژوهش و فناوری، اقدام به برنامه‌ریزی به منظور تهیه و تنظیم «مجموعه کتاب‌های راه مهندسی» کرده است تا بتواند گامی در جهت برطرف کردن خلاءها و نقاط ضعف موجود و هم چنین هدایت دانشجویان به سمت شناخت و رفع مسائل کشور بردارد. مجموعه کتاب‌های راه مهندسی شامل ۱۲ جلد کتاب است که هر کدام مختص یک رشته فنی و مهندسی است. هر یک از کتب این مجموعه شامل مصاحبه‌ها و یادداشت‌های اساتید، متخصصان، صاحب‌نظران و افراد فعال در حوزه‌های صنعتی و دانشگاهی آن رشته است تا از این طریق به معرفی رشته و گرایش‌های آن، افق علمی هر رشته در دنیا، معرفی صنایع مرتبط با هر رشته، دستاوردهای مهم آن در کشور و مسائل موجود در آن صنعت، معرفی ظرفیت‌های فعالیت تخصصی در ایران و ایجاد آشنایی در دانشجویان نسبت به چالش‌ها و فرصت‌های حوزه‌های تخصصی هر رشته، زمینه‌سازی برای تعمیق و گسترش ارتباط مؤثر میان صنعت و دانشگاه و... بپردازد. لازم به ذکر است دستیابی به رویکرد مسئله‌محوری در حل مسائل مهندسی جز با پیگیری خود دانشجویان و عمیق‌تر شدن‌شان در موضوعات علمی و نیازهای کشور محقق نخواهد شد.

۱۳۹۹ خود با دانشجویان - که به صورت ویدئو کنفرانس برگزار شد - بر اهمیت این موضوع تأکید کردند.

علاوه بر این، یکی دیگر از خلاءهای موجود در تحصیلات دانشگاهی، این است که دانشجویان آن‌طور که باید و شاید **دید جامع و کاملی** نسبت به رشته، گرایش‌های مختلف آن و هم چنین مسائل موجود در صنعت آن رشته پیدا نمی‌کنند و متأسفانه اغلب از طرف دانشگاه‌ها نیز راه حلی برای این موضوع اندیشیده نشده است یا برخی از راه‌حل‌های اندیشیده شده، کارایی و اثرگذاری کافی را در این زمینه ندارند.

باید توجه داشت که دانشجویان ترم‌های نخستین دانشگاه، همان دانش‌آموزان دبیرستانی سال‌های گذشته هستند و باید تفاوت‌های اساسی میان مدرسه و دانشگاه، در همان ابتدای دوران دانشجویی برای آنان تبیین شود. یکی از اساسی‌ترین تفاوت‌ها این است که برای متخصص شدن در یک رشته، صرف درس خواندن کافی نیست و لازم است که دانشجویان در جستجوی یافتن دیدی جامع نسبت به رشته مورد نظر خود، هم از منظر **سیاست‌گذاری** (نگاه کلان) و هم از منظر **تخصصی** باشند. همین دید جامع است که برای دانشجو ظرفیتی جهت رصد شرایط، نیازسنجی و اقدام مناسب به منظور رفع نیازها را ایجاد می‌کند.

این خلاء در حوزه‌هایی همانند رشته‌های مهندسی بیشتر از دیگر رشته‌ها ملموس و آشکار است. چرا که رشته‌های مهندسی برای صنعت و اقتصاد یک کشور نقش پیش‌رسان‌هایی را ایفا می‌کنند که در صورت فقدان کارکرد مناسب، موجب عدم رشد

چنانچه به تاریخچه فراگیری علم و دانش در جوامع انسانی بنگریم، می‌بینیم ملت‌ها با هدف پیشرفت و تعالی، نیاز روزافزون به تولید علم و فناوری داشتند؛ همین امر موجبات ساخت مراکز تحصیلی از مدرسه گرفته تا دانشگاه را، به منظور حل مشکلات جوامع از مسائل سیاسی گرفته تا تولید یک محصول فناورانه؛ برای بالا بردن سطح فکری جامعه، فراهم کرد.

اما وقتی به این روند در کشور می‌نگریم، شاهد هستیم که انحرافات در این اهداف صورت گرفته است. کم‌توجهی به اصل ماهیت آموزش یعنی **رفع نیازهای کشور**، باعث به وجود آمدن خلاءای در دانشجویان شده که متأسفانه گاهی با انگیزه‌های تحصیلی با محوریت رقابت بر مبنای نمره و رتبه یا دریافت مدارک آموزشی، بدون توجه به کاربرد آن‌ها، پر می‌شود. به طوری که دانشجویان به دلیل کم‌رنگ شدن هدفی متناسب با جایگاه دانشگاه در تمدن اسلامی، گاه با مقاصد کم‌مایه‌ای هم‌چون عقب‌نماندن از رقابت‌های آموزشی نمره‌محور، استفاده از دانشگاه به عنوان بستری برای مهاجرت یا در بهترین حالت؛ بستری برای یافتن شغلی پردرآمد و با منزلت اجتماعی بالا، مسیر تحصیلی خود را طی می‌کنند. این موضوع باعث شده برخی از دانشجویان از توجه به حل مشکلات کشور غافل شده و در نهایت آن‌گونه که شایسته کشوری قدرتمند و تواناست، نتوانیم در مسیر پیشرفت قدم برداریم. شاید کلید حل این مشکل حرکت به سمت **مسئله‌محوری**؛ به عنوان تحولی در نگرش بازیگران نظام آموزشی کشور باشد که می‌توان با آن، خلاء موجود را پوشش داد. کما این‌که مقام معظم رهبری نیز در دیدار ماه رمضان سال

Engineering Path

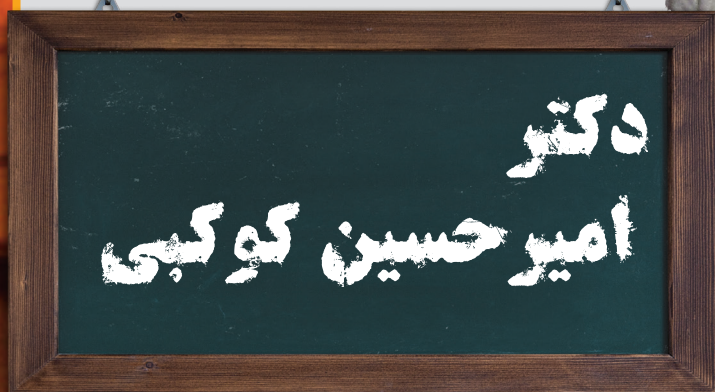
an A to Z of **Materials Engineering**

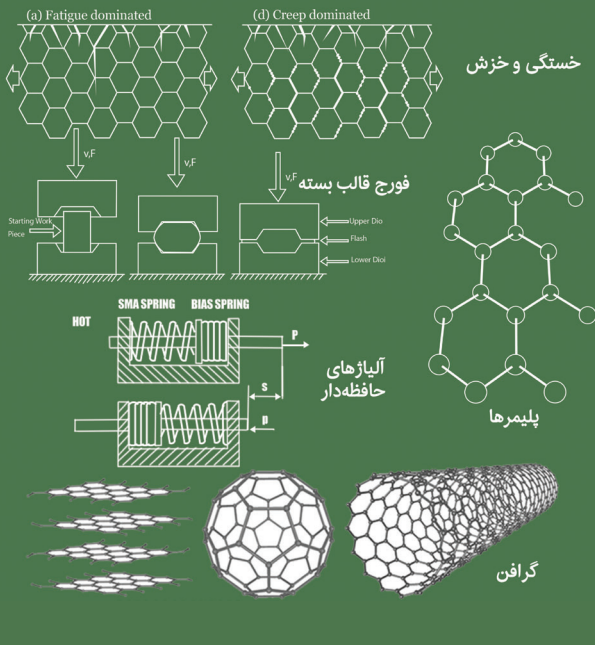
Book Series

عضو هیئت علمی گرایش جوشکاری دانشگاه صنعتی شریف، مؤلف چندین جلد کتاب تخصصی و ملقب به پدر علم جوشکاری ایران

در کنکور دانشکده افسری به پیشنهاد پدر مرحومم شرکت کرده و قبول شدم. اما برای ثبت نام چند ساعت دیر به تهران رسیدم. هر چه تلاش کردم فایده‌ای نداشت. با توجه به وضعیت خانواده یک سال آواره در تهران و شهرهای دیگر، به دنبال کار بودم. سال بعد در نخستین دوره دانشگاهی صنعتی شریف قبول شدم و به خاطر اتفاق ناگوار سال پیش، اول وقت و به عنوان اولین نفر برای ثبت نام به دانشگاه آمدم. آن زمان بیشتر رشته برق و مکانیک شناخته شده بود و رشته مهندسی مواد اصلاً شناخته شده نبود، اما من این رشته را انتخاب کردم و الان خداروشکر اصلاً پشیمان نیستم. اکنون باور دارم که شکست و عدم موفقیت برای ثبت نام در دانشکده افسری لطف و محبت خداوند بود و باری تعالی سرنوشت بهتری برایم در نظر داشت.

اگر موضوعی رخ داده که برایتان بسیار ناخوشایند است، مطمئن باشید که خیری در آن هست و بذرهایی از موفقیتی بزرگ‌تر را در خود دارد. ما اغلب می‌توانیم حداکثر یک تا دو سال آینده را پیش‌بینی نماییم، اما زندگی جریانی است بر بستر زمان که سال‌ها ادامه خواهد یافت و گاه مدت‌ها طول می‌کشد تا نتایج رویدادها آشکار شوند. پس صبور و امیدوار به آینده باشید.

مهندسی و علم مواد... رشته‌ای شیرین، کاربردی و استراتژیک، اما همراه با چالش‌هایی برای محصولانش! اولین کلیدواژه‌ای که برای معرفی این رشته توجه من را به عنوان یک کنکوری جلب کرد، کلیدواژه «شیرین بودن» آن بود که یکی از بلاگرهای محصل این رشته، مهندسی مواد را با این عنوان معرفی کرده بود. بله حقیقت هم همین بود! رشته‌ای شیرین، چالشی و سرشار از خلاقیت‌های فردی برای بهبود کیفیت و خواص مواد و هرآنچه در اطراف ما وجود دارد. اولین چالشی که در رابطه با این رشته وجود دارد، اسم این رشته است. با توجه به این که کلمه مواد در فارسی معانی مختلفی دارد، می‌تواند باعث سوءظن اطرافیان نسبت به فرد و رشته تحصیلی‌اش بشود! ناشناخته بودن این رشته در بین عامه مردم نیز به این سوءظن دامن می‌زند. در بهترین حالت شما مجبورید که بعد از هربار جواب دادن به این که رشته تحصیلی تان چیست، جمله‌ای عامه‌پسند، مختصر و قابل فهمی را یک بار و برای همیشه آماده کنید تا جواب این سؤال را بدهید که این رشته یعنی چه؟! برخی دیگر این رشته را با نامی انگلیسی یعنی متالورژی یا متالورژی می‌شناسند، اما این نام نیز خالی از دردسر نیست... متالورژی یا متالورژی؟!... مسئله این است!

معرفی رشته مهندسی مواد

مهندسی و علم مواد چیست؟

مهندسی و علم مواد با معادل انگلیسی Materials Science and Engineering رشته‌ای گسترده است که شناخت و کار با انواع مختلف ماده نظیر فلز، سرامیک و پلیمر را در برمی‌گیرد و اگر کسی به صورت تخصصی تر، فقط در حوزه شناخت و کار با فلزات مطالعه کند، در واقع در حال تحصیل در رشته متالورژی یا معادل انگلیسی metallurgy خواهد بود. به علت سهولت تلفظ و هم وزن بودن با کلماتی نظیر تکنولوژی، فیزیولوژی، ژئولوژی و... نام اشتباه متالورژی بر سر زبان‌ها افتاده است، اما نام صحیح آن، متالورژی است. واژه نادرست متالورژی به معنای شناخت فلزات است و در واقع چنین رشته‌ای وجود ندارد. واژه متالورژی به معنای «کار با فلزات»، رشته‌ای است که مفاهیمی نظیر شناخت، استخراج فلزات، ساخت و فناوری‌های کار با فلزات را نیز شامل می‌شود.

مهندسی و علم مواد یکی از کهن‌ترین و پرسابقه‌ترین علوم بشریت است که سابقه آن به زمان ساخت ظروف سفالی و هم چنین پیدایش آتش و شروع ریخته‌گری و شکل دهی فلزات برای ساخت نیزه و شکار حیوانات برمی‌گردد. با پیشرفت تکنولوژی و به کارگیری راهکارهای جدید فرآوری مواد مثل متالورژی پودر و نانو تکنولوژی و هم چنین کشف عناصر مختلف، این رشته گسترده تر شد و در حال حاضر رشته‌ای بسیار کاربردی و مهم در صنعت است که اهتمام علمی و عملی به آن، می‌تواند کیفیت محصولات صنعتی را به شدت بهبود بخشد. هم چنین نقشی استراتژیک در صنایع دفاعی، صنعت لوازم خانگی، وسایل حمل و نقل و در واقع تقریباً در تمامی کارخانجات تولیدی دارد.

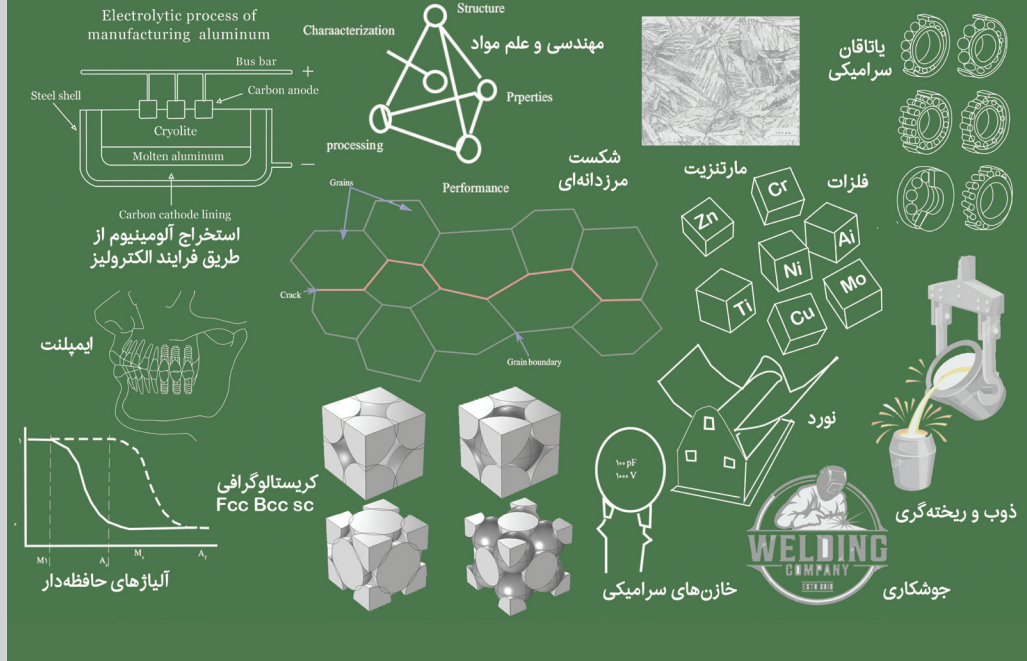
این رشته در واقع ترکیبی از مکانیک، فیزیک و شیمی است. مواد صنعتی موجود در طبیعت به سه دسته عمده فلزات، سرامیک‌ها و پلیمرها تقسیم می‌شوند. هرکدام از سه ماده فلز، سرامیک و پلیمر نقاط ضعف و قوتی دارند که یک مهندس مواد باید برای کاربرد خاص مهندسی مورد نیاز یک صنعت، یک یا در اغلب موارد، ترکیبی کامپوزیتی از این مواد را انتخاب کند. سپس از طریق فرایندهای مختلف، خواص آن ماده را برای آن کاربرد خاص، بهبود دهد.

دکتر مداح حسینی:

رشته مواد سعی می‌کند با توجه به همهٔ مواد مهندسی شامل فلزات، پلیمرها، سرامیک‌ها و کامپوزیت‌ها پایه‌کارگیری ارتباط بین «ساختار» و «خواص» (علم مواد) و در نهایت با به‌کارگیری «فرایندهای تولید» (مهندسی مواد) ساختار مواد را کنترل کند و به مجموعه‌ای از خواص مورد نظر برسد که «کاربرد» سفارش شده برای آن محصول را جوابگو باشد. این ساختار می‌تواند در ابعاد آنگسترومی و نانویی تا ابعاد میکرو، سنجیده شود. با این کنترل ساختار از طریق فرایندهای تولید به‌گونه‌ای مواد را بهینه‌سازی می‌کنیم که این مواد وقتی در موقعیت خودشان قرار می‌گیرند، عملکرد نهایی آن محصول مهندسی را به نحو قابل توجهی ارتقاء می‌دهند. خلاقیت و ایجاد فرصت طراحی‌های جدید یا به‌کارگیری مواد نو از خروجی‌های این رشته است.

برای این هدف، فرایندهای بسیار متنوعی نظیر آلیاژسازی، کامپوزیت‌سازی، تغییر در نسبت پیش‌ماده‌ها هنگام ساخت و سنتز، شوک حرارتی، جوش‌کاری، شکل‌دهی، پوشش‌دهی و ریخته‌گری می‌تواند صورت پذیرد. در نتیجه تغییر ساختار، خواص مواد تغییر می‌کند. این خواص شامل خواص شیمیایی، فیزیکی و مکانیکی است تا به ترتیب کاربردهایی مثل مقاومت در برابر خوردگی یا زیست‌سازگاری، شفافیت نوری و استحکام بالا را داشته باشیم. مقدمه همه این موارد، استخراج صحیح مواد، همراه با خلوص بالا و هزینه پایین و درگام بعدی، شناسایی و انتخاب مواد بهینه برای کاربرد مورد نظر ماست.

دروس این رشته در مقطع کارشناسی شامل دروس عمومی و پایه و برخی دروس مشترک بین رشته‌های مهندسی مثل استاتیک، مبانی برق، اصول مهندسی مواد و پدیده‌های انتقال، هم‌چنین دروس مربوط به ساختار نظیر کریستالوگرافی، دروس مربوط به خواص مانند خواص فیزیکی، خواص مکانیکی، خواص الکتریکی، پلیمر، سرامیک و دروس مربوط به فرایندها نظیر شکل‌دهی، جوش‌کاری، سطح، محافظت و خوردگی است. درس‌های شناسایی و انتخاب مواد هم از دروس این رشته هستند. واحدهای آزمایشگاهی به مقتضای این رشته، نسبتاً زیاد است و کارآموزی را در صنایع بسیار متنوعی می‌توان گذراند. در انتها پروژه کارشناسی را خواهید داشت.

گرایش‌های کارشناسی ارشد این رشته شامل شناسایی و انتخاب مواد مهندسی، مهندسی جوش‌کاری، خوردگی و حفاظت از مواد، نانو مواد، سرامیک، ریخته‌گری، استخراج فلزات، شکل دادن فلزات، مهندسی کامپوزیت یا مواد مرکب و بیومتریال است. در مقطع کارشناسی نیز در برخی دانشگاه‌ها دارای گرایش‌های سرامیک، متالورژی استخراجی و متالورژی صنعتی بوده، اما در عمدهٔ دانشگاه‌ها، این رشته با عنوان «مهندسی و علم مواد» با تأکید به هر سه بخش و بدون گرایش در مقطع کارشناسی ارائه می‌شود.

رشته مهندسی مواد یک رشته مادر است و در بسیاری از صنایع کاربرد دارد، بنابراین بازار کار آن بسیار گسترده است. تقریباً تمام صنایع موجود را شامل می‌شود، صنایع مربوط به استخراج فلزات، ذوب و ریخته‌گری، شکل‌دهی و قالب‌زنی، خودروسازی، چینی‌سازی، صنایع خانگی و نانوتکنولوژی. مهندسان مواد می‌توانند در بخش‌هایی نظیر کنترل کیفی، نظارت، آزمایشگاه‌ها و بخش‌های تحقیق و توسعه مشغول به‌کار شوند.

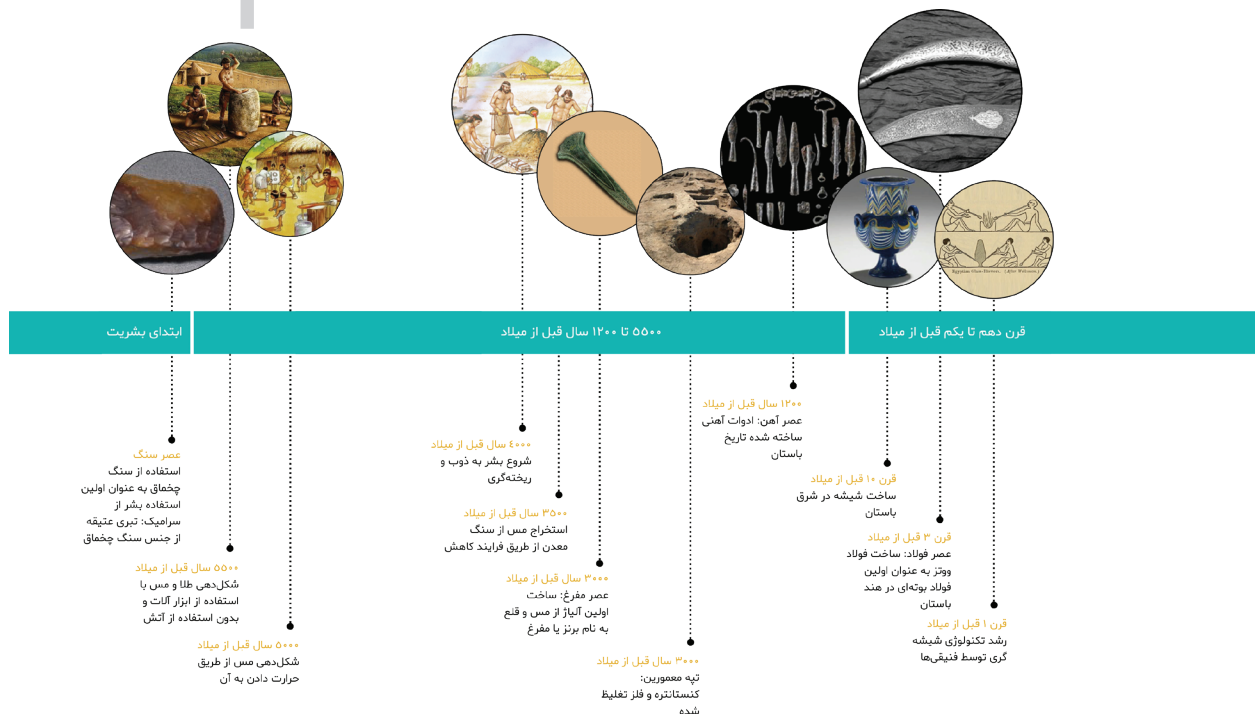

ذوب و ریخته‌گری بود. به مرور با کشف روش‌هایی برای فائق آمدن به این مسئله، در قرن دوم میلادی وارد عصر فولاد شدیم. آلیاژی کردن فولاد و دیگر فلزات باعث شد خواص آن‌ها در جهت کارایی مورد نظر بشود بهبود یابد و فولادهای ضدزنگ در قرن چهارم میلادی ابداع شدند.

در میان این سیر تاریخی، برخی مواد پرکاربرد توسعه یافتند. در ابتدا با گسترش صنعت فولادسازی و ساخت برخی آلیاژها، پیشرفت صنعت چینی‌سازی و لعابکاری، مهندسی و علم مواد، چهره مدرن‌تری به خود گرفت و اولین کتاب در زمینه متالورژی نوشته شد. پس از آن ساخت عدسی برای میکروسکوپ و ابداع اولین میکروسکوپ در سال ۱۵۹۰ و در همین مسیر ساخت اولین تلسکوپ در سال ۱۶۰۸ با استفاده از علم مواد، زمینه پیشرفت را برای همین علم بیشتر کرد! مشاهده ریزساختار مواد زیر میکروسکوپ و متالوگرافی و تحقیق بیشتر در مورد رابطه ساختار با خواص مواد، این علم را به جلو هدایت کرد. در کوره بلند برای ذوب و تصفیه، درگذشته از زغال سنگ به عنوان سوخت استفاده می‌شد، تا این‌که در سال ۱۷۰۹ امکان تبدیل زغال سنگ به کک کشف شد؛ این موضوع تحول عمیقی را در صنایع فولاد و آهن پدید آورد. کک مانند زغال سنگ می‌توانست کربن مورد نیاز برای احیاء اکسید آهن را تأمین کند، درحالی‌که درصد کربن موجود در آن بیشتر از زغال سنگ بود، بنابراین ارزش حرارتی بیشتری داشت و هنگام سوختن به هم نمی‌چسبید. هم‌چنین برای این‌که بتواند گازها را از بین خود عبور داده و عمل احتراق را تسهیل کند، متخلخل نیز بود. استحکام بیشتر و قابلیت قالب‌ریزی داشت و هم‌چنین نسبت به زغال سنگ، خاکستر کمتری تولید می‌کرد.

در قرن نوزدهم روش‌هایی برای استخراج آلومینیوم به صورت عنصری ابداع شد. ابتدا از روش کاهش آلومینیوم کلراید استفاده شد که مقرون به صرفه نبود، بنابراین روش‌هایی مثل الکترولیز آلومینیوم اکسید و استفاده از گیبسیت توسعه یافت. مهم‌ترین نقطه عطف در فهم مواد در اواخر قرن نوزدهم اتفاق افتاد که «یوشیا ویلارد گیبیس» نشان داد خواص ترمودینامیک ناشی از ساختار اتمی مواد در فازهای مختلف، رابطه‌ای مستقیم با خواص فیزیکی دارد. در همین دوره پلیمرها کم‌کم شناخته شدند؛ ابتدا سلولوئید از پلیمرهای طبیعی یعنی سلولز گرفته و استفاده شد، روش‌های فرآوری پلیمرها پیشرفت کرد و باعث استفاده از لاستیک‌ها در ابعاد بزرگ‌تر شد. نظریه «هرمان استاودینگر» در مورد وجود ملکول‌های بزرگی به نام پلیمر، ابتدا با تمسخر روبه‌رو شد و سپس برنده جایزه نوبل شد. اولین پلیمر سنتزی یعنی «بیک‌لایت» به جهان معرفی شد. با جنگ جهانی دوم و بعد از آن اهمیت پلیمرها بیش از پیش جلوه کرد. «فایبرگلاس» که در واقع کامپوزیتی با زمینه پلیمری و افزودنی

تاریخچه مهندسی مواد

الیاف شیشه بود، تجاری شد. این ماده به عنوان یک روکش مقاوم آب و هوا، در صنایع خودروسازی، قایق‌سازی و هواپیمایی استفاده شد. «پلی اتیلن» به عنوان یکی از پرمصرف‌ترین پلیمرها کشف شد و جایگاه عظیمی در ساخت ظروف آشپزخانه‌ای پیدا کرد. پس از آن با کمبود ابریشم در خلال جنگ جهانی دوم، نایلون کشف و جایگزین ابریشم شد تا در صنایع نساجی و برخی نیازهای نظامی نظیر چتر نجات و تأیر خودرو استفاده شود. «پلکسی‌گلاس» یا PMMA به عنوان یک پلیمر شفاف و محکم، کشف و جایگزینی برای شیشه شد تا در ساخت پنجره‌ها، آکوریوم‌ها، صفحه نمایش LCD و مخصوصاً در صنایع دندانپزشکی استفاده شود. در ادامه با کشف تفلون، صنعت ظروف آشپزی متحول شد. «سیلیکون» به عنوان پلیمر مقاوم به گرما کشف و استفاده شد. این پلیمر که به انگلیسی به صورت Silicone استفاده می‌شود، نباید با سیلیکون جدول تناوبی که به صورت silicon نوشته و در تراشه‌ها استفاده می‌شود، اشتباه گرفته شود. حرکت به سمت مواد پیشرفته و مدرن نیز را شاید بتوان نتیجه «رقابت فضایی» معروف بین شوروی و آمریکا در قرن بیستم دانست که در آن فهم و مهندسی آلیاژهای فلزی، مواد سیلیکونی و کربنی، برای ساخت سفینه‌های فضایی، صورت گرفت. کشف پلیمرها، نیمه‌هادی‌ها و «بایومواد» نیز در ادامه مسیر پیشرفت علم مواد، حادث شدند.

تا قبل از دهه ۶۰ میلادی بسیاری از دانشکده‌های مهندسی مواد با عنوان دپارتمان متالورژی یا مهندسی سرامیک نام‌گذاری شده بودند که منعکس‌کننده تمرکز بر فلزات و سرامیک‌ها در قرون نوزده و بیست میلادی است. دارپا (DARPA) یا آژانس پروژه‌های پژوهشی پیشرفته دفاعی آمریکا (به انگلیسی: Defense Advanced Research Projects Agency) باعث تسریع رشد علم مواد در آمریکا شد. این سازمان در اوایل ۱۹۶۰ با دادن سرمایه به یک سری از آزمایشگاه‌های دانشگاهی از آن‌ها خواستار گسترش برنامه ملی تحقیقات و آموزش‌های پایه‌ای در علم مواد شد. از آن زمان این رشته علاوه بر فلزات، به سایر مواد نظیر سرامیک‌ها، پلیمرها، نیمه‌هادی‌ها، مواد مغناطیسی، مواد زیستی، مواد کامپوزیتی و نانومواد گسترش یافت. در سال ۱۹۷۱ اولین ایستگاه فضایی زده شد و فضاپیماها مسیر خود به فضا را آغاز کردند. ساخت این سفینه‌ها ابتدا مقدر نبود تا این‌که با پیشرفت علم مهندسی و مواد، ساخت موادی با قابلیت تحمل دمایی بالای حاصل از برخورد با جو، ممکن شد. استفاده از سرامیک‌ها و کامپوزیت‌ها کلید حل این مشکل بود.

در این اثنا صنعت فلزات نیز از رقیب تازه خود جانمانده و پیشرفت‌هایی داشتند. برای افزایش سختی فلزات روشی به نام «پیرسختی» ابداع شد که در آن با انجام عملیاتی، سختی فلزات افزایش می‌یابد. هم‌چنین خاصیت ابررسانایی در برخی فلزات کشف شد که در تولید آهنرباهای بسیار قوی برای قطارهای سریع‌السیر، کاربرد داشت.

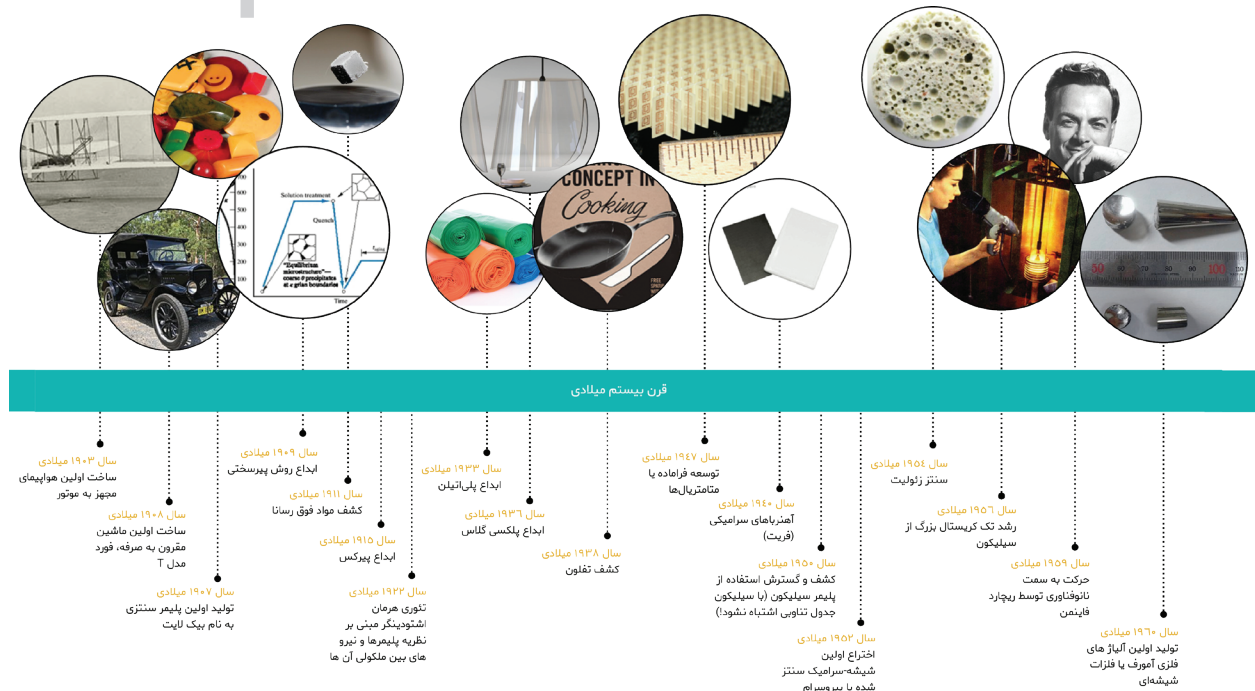
سوپرآلیاژهای بر پایه نیکل نیز توسعه یافته و با توجه به مقاومت بالای خود در برابر حرارت، فشار، خستگی و اکسیداسیون، ابداع موتور جت برای سفینه‌های فضایی را ممکن کردند. آلیاژهای نیکل تیتانیوم، به صورت آلیاژهای حافظه‌دار کشف شدند که این قابلیت را داشتند که در صورت تغییر دما یا تنش، به شکل از پیش تعیین شده خود برگردند.

تولید آلیاژهای شیشه‌ای یا آمورف با مدول الاستیسیته یکسان با همتای کریستالی خود اما با سختی و استحکام بالاتر نیز پیشرفتی در علم متالورژی رقم زد. در حیطه بایومواد سابقا فلزات طلا و پلاتین برای کاربردهایی نظیر دندان مصنوعی و درمان شکستگی با استفاده می‌شد. این فلزات با بدن واکنش نمی‌دادند و ایجاد سمیت نمی‌کردند. هم‌چنین بدن آن‌ها را پس نمی‌زد. به تدریج علم «بایومواد» به قدری پیشرفت کرد که در سال ۱۹۸۲ اولین قلب مصنوعی جهان ساخته شد که نوعی فلز مخصوص در حفرات داخلی استفاده شده بود که موجب تسهیل حرکت خون در قلب می‌شد.

در عرصه سرامیک‌ها، پیرکس ابداع شد. در ادامه آهنرباهای سرامیکی کشف و در صنایع صوتی استفاده شدند. تیتانات باریم به عنوان یک سرامیک پیزوالکتریک توسعه یافت و در صنایع خازنی بسیار استفاده شد. اولین شیشه سرامیک یا پیروسرام سنتز شد. این ماده ابتدا در ظروف ضد شوک حرارتی آشپزخانه‌ای استفاده شد و بعدها کاربردهای گسترده‌تری مثل بیومتریال و استفاده به عنوان پادگرما در نوک فضاپیماها پیدا کرد. بشر توانست تک بلور بزرگی از سیلیکون را توسعه دهد و در نتیجه عرصه الکترونیک به سمت پیشرفت بیشتر گام برداشت. این بلور برش داده می‌شود و تبدیل به تراشه‌هایی می‌شود که در امور الکترونیکی مثل مدارهای مجتمع، ترانزیستورها و بعضا تراشه‌های میکروفلوئیدیک کاربرد فراوان دارد.

فیبرهای کربنی با استحکام دو برابر فولاد در وزن مشابه کشف و صنعت کامپوزیت‌ها را متحول کردند. پلیمرهای طبیعی رسانای الکتریکی کشف و کاربردهای گسترده‌ای یافتند. کم‌کم با ظهور مواد پیشرفته، علم «بایومواد» پیشرفت کرد و بشر توانست پوست را به صورت سنتز شده تولید کند.

در سال ۱۹۵۹ «فایمن» سخنرانی معروف خود در مقدمه علم نانوتکنولوژی را ایراد کرد. او در این سخنرانی از این موضوع یاد کرد که «در پایین دست فضای زیادی وجود دارد». این حرف فایمن، در واقع اشاره به علم نانوتکنولوژی بود. چندین سال بعد، علم نانوتکنولوژی بر مبنای همین سخنرانی پایه‌گذاری شد. با اختراع میکروسکوپ تونلی روبشی، علم نانوتکنولوژی شروع به پیشرفت کرد. «فولرن‌ها» کشف شد. نانو لوله‌های کربنی نیز به عرصه نانوتکنولوژی راه یافتند. سال ۲۰۰۴ نیز «گرافن» به عنوان یک ماده شگفت‌انگیز با خواص بالا کشف شد.

در سوره فجر آیه ۹ داریم:

«و قوم ثمود که صخره‌های عظیم را از کنار دره می‌بردند (و از آن خانه و کاخ می‌ساختند).»

عصر مفرغ

اهل تاریخ در عصر ما می‌گویند: انسان در زمان بسیار قدیم آهن را نمی‌شناخت و آلات خویش را از مفرغ می‌ساخت و عصر آهن از هزار سال پیش از میلاد مسیح (ع) شروع می‌شود (مقارن عصر حضرت داوود (ع)) که استعمال آهن و به‌کار بردن آن در آلات و صنایع از آن عهد رواج گرفت.

در قرآن سوره سبا آیه ۱۱۱ نیز آمده: «و آهن را برای او نرم گردانیدیم و امر کردیم که زره‌های گشاده بسازد و حلقه‌های آن را به اندازه قرار داده و کار شایسته انجام دهید» و به داوود (ع) اشاره شده که آهن در دستش نرم می‌شده و بدون نیاز به آتش می‌توانسته از آن ورق و مفتول بسازد و از مفتول زره‌هایی استوار نه آن چنان با حلقه‌های تنگ که مانع حرکت جنگاوران شود و نه آن میزان بزرگ که نوک شمشیر و نیزه در آن خللی ایجاد کند، درست کند.

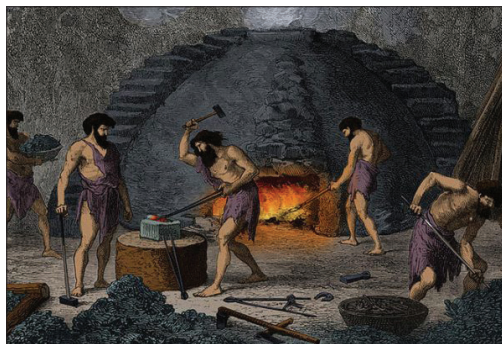
کشفیات باستان‌شناسی نشان می‌دهد که برخی از اصول ساختمان کوره‌های ذوب فلزات امروزی در بنای کوره‌های ذوب آهن و مس داوود (ع) و سلیمان (ع) رعایت شده است. در اقوال و حکایات دیگر نیز آمده است: در دوران حاکمیت سلیمان شاهد پیشرفت عظیم اقتصادی و صنعتی هستیم. صنعت ذوب فلزات در زمان او رونق یافت. خداوند می‌فرماید: «و چشمه مس را برایش روان کردیم.

خداوند دانش ذوب کردن مس را به او آموخت، آن چنان که نرم کردن آهن را به پدرش آموخت.»

عصر آهن

جالب است بدانیم که در قرآن کریم نیز به یکی از مواد معدنی یعنی آهن اشاره‌هایی شده است. در آیه ۲۵ سوره حدید آمده است: «ما رسولان خود را با دلایل روشن فرستادیم و با آن‌ها کتاب (آسمانی) و میزان (شناسایی حق و قوانین عادلانه) نازل کردیم، تا مردم قیام به عدالت کنند و آهن را نازل کردیم که در آن قوت شدیدی است و منافعی برای مردم، تا خداوند بداند چه کسی او و رسولانش را یاری می‌کنند بی‌آن‌که او را ببینند، خداوند قوی و شکست‌ناپذیر است.»

نازل کردن یا همان فرستادن آهن که در این آیه به آن اشاره شده، نشان از معجزه علمی دارد؛ چرا که این کانی شرایط بسیار خاصی یعنی دمای بسیار بالایی را برای تشکیل می‌طلبد و می‌توان گفت که آهن موجود در منظومه شمسی از جایی دور آمده و حتی با وجود دمای بالای خورشید نیز امکان تشکیل آهن وجود نداشته و در ستاره‌های بزرگ‌تر از آن که دمای بالای چندصد میلیون درجه سانتی‌گراد دارند، تشکیل می‌شود.

لازم به یادآوری است که دمای سطح خورشید شش هزار سانتی‌گراد و دمای هسته آن تقریباً ۲۰ میلیون درجه سانتی‌گراد است. زمانی که آهن تشکیل شده در این ستاره از حد مشخصی عبور کند، این مواد در طول فرایندی که از آن با نام «سوپر نوا» یاد می‌کنند، منفجر شده و به شکل‌های مختلف هم چون شهاب سنگ به دیگر کرات سیارات منظومه شمسی منتقل می‌شوند.

رشته مهندسی مواد در مقطع کارشناسی در چند دانشگاه مادر، با عنوان «مهندسی و علم مواد» با تأکید به هر سه نوع ماده یعنی سرامیک، فلز و پلیمر و بدون گرایش در مقطع کارشناسی ارائه می‌شود. در برخی دانشگاه‌ها، به صورت گرایش‌های سرامیک، متالورژی استخراجی و متالورژی صنعتی ارائه می‌شود. پلیمر به عنوان نوع دیگری از انواع مواد، به دلیل گستردگی که دارد، به عنوان رشته مهندسی پلیمر و به صورت یک رشته مجزا در دانشگاه‌ها ارائه می‌شود. گرایش‌های کارشناسی ارشد این رشته نیز شامل شناسایی و انتخاب مواد مهندسی، مهندسی جوش کاری، خوردگی و حفاظت از مواد، نانو مواد، سرامیک، ریخته‌گری، استخراج فلزات، شکل دادن فلزات، مهندسی کامپوزیت یا مواد مرکب و بیومتریال است. به منظور درک بیشتر، توضیح این گرایش‌ها را با یک مثال توضیح می‌دهیم. بیاییم با هم یک فضاپیما بسازیم!

نگاهی به گرایش‌های مهندسی مواد

متالورژی استخراجی

خب! مواد اولیه برای ساخت سفینه فضایی...! آلومینیوم. می‌دانیم که مواد معدنی روی سطح کره زمین هیچ‌گاه به صورت خالص وجود ندارند؛ چراکه طبق یک اصل ترمودینامیکی، جهان و هستی تمایل دارد به سمت بی‌نظمی پیش برود! اولین قدم این است که آلومینیوم نسبتاً خالص را از سنگ معدنی ناخالص آن استخراج کنیم. طبق اطلاعات یک متالورژی استخراجی، آلومینیوم را باید ابتدا از طریق متالورژی آبی با سود سوزآور و سپس الکترولیز، استحصال کرد. گرایش متالورژی استخراجی آموزش فن جدا کردن فلز از کانی‌ها و پالایش و بازیافت آن است. برخلاف تصور عام، متالورژی استخراجی در استخراج مواد از معدن، هیچ‌گونه نقشی ندارد، بلکه این مرحله به مهندسی معدن مربوط می‌شود. بخش تخصصی متالورژی استخراجی در جداسازی ماده خالص، از مواد ناخالصی است که از معدن خارج شده و به کارخانه آمده‌اند. یک مهندس متالورژی استخراجی باید به اصول جداسازی فلزات، از مواد ناخالص مسلط باشد تا بتواند با صرف کمترین هزینه، بیشترین بازدهی را در فرایند جداسازی فلز در کمترین زمان، ممکن کند.

متالورژی صنعتی

در مرحله دوم باید آلومینیوم استخراجی را با استفاده از روش‌های مختلف شکل دهی و ریخته‌گری به شکل‌های مورد نیاز خود درآوریم. سپس این شکل‌ها را با استفاده از جوش کاری به هم پیوند دهیم تا اسکلت اولیه سفینه فضایی ما آماده شود. یک مهندس در این گرایش خواهد فهمید که برای این کاربرد لازم است از شکل دهی الکترومغناطیسی یا دمش گازی استفاده بکند تا بهترین خواص را بگیرد.

در واقع این گرایش عبارت است از روش‌های تولید مصنوعات فلزی که مهم‌ترین این روش‌ها متالورژی پودری، شکل دادن، جوش کاری و ماشین کاری است. هم‌چنین در متالورژی صنعتی خواص و مشخصات فیزیکی، ساختاری و مکانیکی مواد بررسی می‌شود. نظارت، انتخاب و توسعه روش‌های بهبود خواص مکانیکی، شیمیایی و فیزیکی، هم‌چنین شکل دهی، جوش کاری و... کاری است که یک مهندس متالورژی در این گرایش باید انجام بدهد. کاربردهای این رشته را می‌توان در کارخانجات ماشین سازی، ذوب آهن، قطعات خودرو، صنایع هواپیمایی، کارخانجات تولیدی، آزمایشگاه‌های حفاظت، خوردگی و صنایع مربوط مشاهده کرد.

سرامیک

عبور سفینه فضایی از جو، باعث می‌شود که حرارت زیادی را متحمل شود. این دمای بالا باعث ذوب فلزات و پلیمرها می‌شود. بنابراین باید لایه بیرونی فضاپیما را از جنسی بسازیم که به حرارت مقاوم باشد و خاصیت دیرگدازی و عایق بودن حرارتی نشان دهد. این نوع ماده چیزی نیست به جز سرامیک! در این مرحله مهندسانی که گرایش سرامیک را مطالعه کردند، باید سرامیک یا کامپوزیت سرامیکی بهینه را انتخاب کنند و با روش‌های تخصصی، آن را به شکل مطلوب در بیاورند. ترکیبات سیلیکا و اکسید آلومینیوم یا کاشی‌های سرامیکی براساس کوارتز، انتخابی است که یک مهندس سرامیک، از میان گستره عظیم سرامیک‌ها برای کاربرد فضاپیما انجام می‌دهد و برای پوشش دهی سطح سفینه و شکل دهی مناسب آن، بهترین روش‌های تخصصی را پیدا می‌کند. بر این مبنای کاشی‌های سرامیکی روی بدنه سفینه کار گذاشته می‌شوند. هم‌چنین بعضاً توربین‌های به‌کار رفته در فضاپیماها به علت مقاومت در برابر حرارت و نوسان، می‌توانند سرامیکی یا ترکیباتی از سرامیک (کامپوزیت‌ها) باشند.

گرایش سرامیک با مواد جامد سروکار دارد که غیرفلزی و غیرآلی باشد. شاید اولین تصویری که بعد از شنیدن سرامیک به ذهن شما می‌رسد، ظروف سرامیکی باشد. تنوع و گستردگی در گرایش سرامیک مهندسی مواد خیلی بیشتر از این است که فقط ظروف سرامیکی را شامل شود. سرامیک، علاوه بر سفالینه‌ها شامل مواردی مثل چینی‌ها، دیرگدازها، فرآورده‌های رسی ساختمانی، مواد ساینده، لعاب‌های چینی، سیمان، شیشه، مواد مغناطیسی غیرفلزی، فروالکتریک‌ها، تک بلورهای مصنوعی و محصولات بیچیده ترمی شود.

بسیاری مهندسی سرامیک را رشته‌ای مربوط به کاشی، سرامیک و فنون نصب و تولید آن‌ها می‌دانند. درحالی‌که مهندس سرامیک با این مسائل سروکار ندارد. او به دنبال ساختار مولکولی و اتمی سرامیک‌ها و چگونگی ساخت و پرداخت آن‌ها است. در واقع مهندسی و علم سرامیک مطالعه مواد غیرآلی و غیرفلزی، تمام مواد سرامیکی، فرایندهای ساخت، خواص، کاربردها و... را در برمی‌گیرد.

در رشته مهندسی مواد گرایش سرامیک، تمامی فرایندهای سرامیک را به صورت تئوری آموزش خواهند داد. یک مهندس سرامیک خواهد آموخت که سرامیک تنها برای کاربردهای سنتی استفاده نمی‌شوند. بلکه سرامیک‌های مدرن، برای کاربردهایی مانند راکتورهای هسته‌ای، بخش‌های اصلی موشک و حتی کاربردهایی پیشرفته‌تر استفاده می‌شوند. این رشته در صنایع مختلفی کاربرد دارد؛ صنایع نظیر: صنعت ساختمان، الکترونیک، حمل و نقل، صنایع نظامی، صنایع اپتیک، تجهیزات ورزشی و حتی پزشکی.